

Slavnost Těla a Krve Páně

Ježíš řekl lidem: „Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

Lidé mu nerozuměli, co těmi slovy myslí. Proto Pán Ježíš pokračoval: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, bude mít život věčný. Mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“

V dnešním evangeliu nemluví Pán Ježíš o obyčejném chlebu, jaký jíme každý den. Mluví o svém těle a říká, že ho můžeme jíst jako chléb. To děláme při svatém přijímání. Malé děti si jdou pro křížek (požehnání), takže i jim je v tu chvíli Pán Ježíš blízko. Ve chvíli ticha po svatém přijímání si můžeme s Pánem Ježíšem povídat. Můžeme mu říct, z čeho máme radost, poděkovat mu za všechno dobré, co pro nás dělá, a také ho můžeme poprosit za vše, co nás trápí, čeho se bojíme.

Naše srdce je domovem Pána Ježíše. Přišel k nám, když jsme byli

pokřtěni. A pokud budeme chtít, bude u nás mít domov stále. Bude nám pomáhat, ukazovat nám, co máme dělat a uzdravovat všechno naše trápení. Důležité je věřit mu a poslouchat ho. Pak se bude určitě Pánu Ježíši v našem srdci líbit. On je tím největším darem, který v životě máme.

Poutníčkova příloha pro děti

roč.10, č.25

Pán Ježíš v dnešním evangeliu mluvil o zvláštním jídle. Řekl, že nám dá jíst své tělo a to je pro nás moc důležité, abychom mohli žít věčně v nebi.

Na obrázku jsou různá jídla. Některá z nich jsou důležitá pro naše tělo tady na zemi, jiná jsou spíš pro chuť. Poznáš, která jídla jsou pro nás opravdu potřeba? Zakroužkuj je.

